

Ρωσοτουρκικός πόλεμος (1877-1878)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:24 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:28

Η αποτυχία της διάσκεψης της Κωνσταντινούπολης και η άρνηση της Πύλης να αποδεχθεί το Πρωτόκολλο του Βερολίνου χειροτέρεψαν την κατάσταση και μαζί με τις τουρκικές βιαιότητες εις βάρος των Βουλγάρων έδωσαν την αφορμή στη Ρωσία να κηρύξει στις 12/24 Απριλίου 1877 τον πόλεμο στην Τουρκία.

Η Ρωσία είχε έλθει προηγουμένως σε πολιτική συμφωνία με την Αυστρία η οποία εγγυήθηκε την πλήρη ουδετερότητα σε περίπτωση Ρωσοτουρκικού πολέμου. Στο τέλος του πολέμου η Ρωσία θα μπορούσε να προσαρτήσει τη Βεσσαραβία ενώ η Αυστρία τη Βοσνία Ερζεγοβίνη εκτός από το σαντζάκι του Noví Pazar για το οποίο θα γινόταν μελλοντική συμφωνία. Η Βουλγαρία, Αλβανία και η υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Τουρκία θα μετατρεπόταν σε ανεξάρτητα κράτη ενώ η Κρήτη η Θεσσαλία και ένα μέρος της Ηπείρου θα παραχωρείτο στην Ελλάδα. Τέλος η Κωνσταντινούπολη και η γύρω περιοχή θα μετατρεπόταν σε ένα ελεύθερο κράτος - πόλη.

Επικεφαλείς των ρωσικών δυνάμεων τέθηκε ο αδελφός του τσάρου, Μέγας Δούκας Νικόλαος. Η Ρωσία είχε επίσης κάνει συμφωνία με τη Ρουμανία προκειμένου να της επιτραπεί να περάσει τα στρατεύματά της μέσα από το έδαφός της. Τον Ιούνιο τα ρωσικά στρατεύματα πέρασαν τον Δούναβη και το στρατηγείο τους εγκαταστάθηκε στο Τύρνοβο.

Κατά την πρώτη φάση του πολέμου, ένα μέρος του στρατού υπό τον τσάρεβιτς βάδισε προς το Ρουστσούκ, κέντρο του τουρκικού στρατού στον Δούναβη, ενώ το υπόλοιπο υπό τον στρατηγό Krudener κατέλαβε τη Νικόπολη και αιχμαλώτισε τη φρουρά της ενώ μικρότερα τμήματα κατέλαβαν το Λόβατς. Είχε απομείνει μόνο η κατάληψη της ισχυρής θέσης της Πλέβνας. Τα τουρκικά όμως στρατεύματα, υπό τις διαταγές του Οσμάν πασά, καταφέρνουν να καταλάβουν την Πλέβνα μαζί με τα οχυρωμένα υψώματα γύρω από αυτή, πριν προλάβουν να αντιδράσουν οι Ρώσοι. Στις 8/20 Ιουλίου 1877 τα ρωσικά στρατεύματα επιτίθενται για να καταλάβουν την Πλέβνα αλλά έχουν σοβαρές απώλειες. Στη συνέχεια ο τουρκικός στρατός ανακαταλαμβάνει το Λόβατς. Ο Νικόλαος στέλνει ενισχύσεις στον Krudener με την εντολή να καταλάβει την Πλέβνα τη στιγμή κατά την οποία ο στρατός του Οσμάν είχε ενισχυθεί.

Η δεύτερη ρωσική επίθεση έγινε στις 18/20 Ιουλίου. Το 1/5 των ρωσικών δυνάμεων σκοτώνεται στη μάχη ενώ το υπόλοιπο έρχεται σε άσκημη θέση από άλλες τουρκικές δυνάμεις υπό τον Σουλεϊμάν πασά. Την τελευταία στιγμή, όμως, εμφανίζονται ρωσικές δυνάμεις οι οποίες καταφέρνουν να ισορροπήσουν τη κατάσταση και να αποτρέψουν την ολοσχερή καταστροφή των ρωσικού στρατού.

Ρωσοτουρκικός πόλεμος (1877-1878)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:24 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:28

Οι Τούρκοι αδικαιολόγητα, στη συνέχεια, αποσύρονται στα στενά του Shipka και δίνουν την ευκαιρία στο ρωσικό στρατό να αναπνεύσει και αναδιοργανωθεί και να ενισχυθεί με ρουμανικά στρατεύματα υπό την διοίκηση του πρίγκηπα Καρόλου. Ο ρωσικός στρατός ανασυντάσσεται και λίγο αργότερα είναι έτοιμος να επιτεθεί ξανά εναντίον των Τούρκων. Η τρίτη επίθεση εναντίον της Πλέβνας γίνεται στις 30-31 Αυγούστου / 11-12 Σεπτεμβρίου. Την πρώτη ημέρα της μάχης οι Ρώσοι αφήνουν 12.000 νεκρούς στο πεδίο και την δεύτερη οι Τούρκοι περνούν στην αντεπίθεση.

Στη δεύτερη φάση του πολέμου, οι Ρώσοι ανακαλούν τον στρατηγό του Κριμαϊκού πολέμου Todleben ο οποίος αποφασίζει ότι η κατάληψη της Πλέβνας μπορεί να γίνει μόνο με πολιορκία. Η περιοχή πολιορκείται και ο Οσμάν πασάς αναγκάζεται στις 23 Νοεμβρίου / 10 Δεκεμβρίου να διασπάσει τον κλοιό, έχει όμως μεγάλες ζημιές και αναγκάζεται να παραδοθεί.

Μετά τη κατάληψη της Πλέβνας ο ρωσικός στρατός προχωράει προς τα νότια. Στις 8/20 Ιανουαρίου 1878 οι Ρώσοι μπαίνουν στην Αδριανούπολη και παρελαύνουν προς την Κωνσταντινούπολη καταλαμβάνοντας τη Ραιδεστό. Συγχρόνως άλλα ρωσικά στρατεύματα περνούν από την Αρμενία και φθάνουν στα προάστια του Ερζερούμ ενώ οι Σέρβοι κηρύσσουν πάλι πόλεμο. Οι Τούρκοι βρίσκονται σε άσκημη θέση και αναγκάζονται να ζητήσουν βοήθεια από τις Ευρωπαϊκές Δυνάμεις ενώ συγχρόνως ξεκινάνε διαπραγματεύσεις για ανακωχή.

Η αγγλική κυβέρνηση δίνει στις 11/23 Ιανουαρίου, διαταγές στον ναύαρχο Hombay να κατευθυνθεί προς τη Κωνσταντινούπολη με δικαιολογία την προστασία των Βρετανών υπηκόων. Οι Ρώσοι όμως απειλούν ότι θα εισβάλλουν στην πόλη και τελικά ο αγγλικός στόλος διατάσσεται να υποχωρήσει.

{tab=Η Συνθήκη του Αγ. Στεφάνου}

Τελικά στις 19/31 Ιανουαρίου υπογράφεται ανακωχή και τα δύο μέρη προχωρούν στη σύναψη συμφωνίας η οποία υπογράφεται στο προάστιο της Κωνσταντινούπολης Αγ. Στέφανο, στις 19 Φεβρουαρίου / 3 Μαρτίου 1878.

Με τη συνθήκη η Τουρκία αναγνωρίζει την ανεξαρτησία της Σερβίας, Μαυροβουνίου και Ρουμανίας ενώ ιδρύεται ηγεμονική, φόρου υποτελής Βουλγαρία με σύνορα που ξεκινούν από τη Μήδεια του Εύξεινου Πόντου (σε απόσταση 60 μιλίων από τη Κωνσταντινούπολη) περιλαμβάνουν το Λουλέ Μπουργκάς, και περνούν βόρεια και πολύ κοντά από την Αδριανούπολη καταλήγουν στο Αιγαίο κοντά στο Δεδέαγατς (Αλεξανδρούπολη) αφήνουν έξω από τη Βουλγαρία τη Χαλκιδική και τη Θεσσαλονίκη προχωρούν νότια της Καστοριάς, την οποία συμπεριλαμβάνουν μέσα και φθάνουν στα παλιά βουλγαρικοσερβικά σύνορα.

Η συνθήκη επίσης προβλέπει την παραμονή ρωσικών στρατευμάτων στην περιοχή μέχρι τη δημιουργία του βουλγαρικού στρατού. Για τη Βοσνία Ερζεγοβίνη προβλέπει ότι οι τρεις Δυνάμεις Τουρκία, Αυστρία και Ρωσία θα έπρεπε να έλθουν σε συνεννόηση, ενώ για τη Θεσσαλία, Ήπειρο και Κρήτη διάφορα προνόμια για τον πληθυσμό. Η Δοβρουτσα παραχωρείται στη Ρουμανία ενώ η Βεσσαραβία στη Ρωσία.

{tab=Αντιδράσεις}

Η αγγλική κυβέρνηση αρχίζει να καλεί εφεδρείες και να συγκεντρώνει στρατεύματα από την Ινδία. Ο Άγγλος υπουργός εξωτερικών, Derby, δείχνοντας την αντίδρασή του παραιτείται και αντικαθίσταται από τον μαρκήσιο Salisbury, ο οποίος αμέσως κυκλοφορεί μνημόνιο προς όλες τις κυβερνήσεις αναφέροντας τις αντιρρήσεις της Αγγλίας στη Συνθήκη.

Τελικά ο Ρώσος πρέσβης στο Λονδίνο, Σουβάλωφ, αφού διαπιστώνει ότι η Αγγλία ενδιαφέρεται μόνο στον περιορισμό των συνόρων της Βουλγαρίας ώστε αυτή να μην έχει διέξοδο στο Αιγαίο, στη διαίρεσή της σε δύο ανεξάρτητες επαρχίες και στην από κοινού ρύθμιση των ζητημάτων της Ηπείρου και Θεσσαλίας, καταφέρνει με τη βοήθεια του Γερμανού Αυτοκράτορα, να πείσει τον τσάρο να μην συνεχίσει την άρνησή του. Έτσι στις 18/30 Μαΐου 1878 υπογράφεται μυστική συμφωνία και ανοίγει ο δρόμος για το συνέδριο του Βερολίνου.

{tab=Οι ελληνικές αντιδράσεις}

Η πολιτική κατάσταση και η έκρηξη του ρωσοτουρκικού πολέμου προκαλούν αλλεπάλληλα συλλαλητήρια από τα οποία το επιβλητικότερο καταλήγει στο χώρο του Παναθηναϊκού Σταδίου, σ' αυτό γίνεται δεκτό ψήφισμα για την ανάγκη σχηματισμού εθνικής κυβέρνησης. Ο

Ρωσοτουρκικός πόλεμος (1877-1878)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:24 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:28

Α. Κουμουνδούρος παραιτείται και στις 26 Μαΐου / 7 Ιουνίου 1877 ορκίζεται η πρώτη οικουμενική κυβέρνηση υπό τον ναύαρχο Κανάρη.

Η ελληνική κυβέρνηση διατηρεί μια παράξενη ουδετερότητα. Οι Τούρκοι δεν αρκούνται σ' αυτό και ζητούν να σταματήσει κάθε πολεμική προπαρασκευή και να δηλώσει ότι δεν πρόκειται να πολεμήσει κατά της Τουρκίας. Ο τσάρος κατά τη διάρκεια της πολιορκίας της Πλέβνας ζητάει με επιστολή του προς τον Γεώργιο τον ελληνικό αντιπερισπασμό εναντίον των Τούρκων. Την επιστολή ο Γεώργιος στέλνει στη Βουλή.

Στις 14/26 Αυγούστου 1877, ο άγγλος πρεσβευτής στην Αθήνα Stuart, ζητάει από τον Χ. Τρικούπη κατηγορηματική δήλωση ουδετερότητας και αποχή από κάθε επαναστατικό κίνημα στην παραμεθόριο. Ο Τρικούπης κρατάει μια επιφυλακτική ουδετερότητα και επιφυλάσσεται εάν οι περιστάσεις τον αναγκάσουν να αλλάξει στάση. Ο Κουμουνδούρος είχε διαφορετική γνώμη, αλλά και αυτός ζητάει ορισμένες εξασφαλίσεις. Ο Δεληγιώργης ευθυγραμμισμένος με τις αγγλικές απόψεις είναι υπέρ της αυστηρής ουδετερότητας, ενώ ο Θ. Δηλιγιάννης είναι υπέρμαχος της ρωσικής άποψης.

Στις 14 Σεπτεμβρίου πεθαίνει ο Κανάρης και η οικουμενική κυβέρνηση παραμένει στην αρχή ακέφαλη, δεδομένου ότι κανένας δεν αναγνωρίζει κάποιον άλλον ικανότερο να αναλάβει την πρωθυπουργία.

Η οικουμενική κυβέρνηση παραιτείται και στις 11/23 Ιανουαρίου 1878 αναλαμβάνει άλλη υπό τον Α. Κουμουνδούρο, η κυβέρνηση αποτελείται από φιλοπόλεμους.

Στις 14/26 και 15/27 Ιανουαρίου διοργανώνονται διαδηλώσεις οι οποίες έχουν αιματηρό τέλος. Το εξαγριωμένο πλήθος κατευθύνεται προς τα σπίτια των πολιτικών και ιδίως εκείνων που έχουν ταχθεί εναντίον του πολέμου. Κατά τις διαδηλώσεις υπάρχουν δύο νεκροί τους οποίους το πλήθος μεταφέρει μπροστά από τα Ανάκτορα, όπου ο Γεώργιος κάνει έκκληση στα πλήθη να ηρεμήσουν.

Η κυβέρνηση παίρνει ψήφο εμπιστοσύνης στις 16/28 Ιανουαρίου με την υποστήριξη των Ζαΐμη και Τρικούπη. Στη συνέχεια αποφασίζει εισβολή στα τουρκικά εδάφη η οποία πραγματοποιείται στις 21 Ιανουαρίου / 2 Φεβρουαρίου όταν πλέον στο ρωσοτουρκικό μέτωπο έει υπογραφεί η ανακωχή. Η κυβέρνηση δικαιολογείται ότι τα στρατεύματα, τα

Ρωσοτουρκικός πόλεμος (1877-1878)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:24 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 19:28

οποία ανακαλούνται, έχουν εισβάλει στα τουρκικά εδάφη για να προστατέψουν τους Χριστιανούς. Το επαναστατικό κίνημα στη Θεσσαλία και Ήπειρο συνεχίζεται και μετά την ανάκληση των στρατευμάτων και οι Άγγλοι για να ηρεμήσει η κατάσταση υπόσχονται ότι θα υποστηριχθούν τα ελληνικά δίκαια.

{/tabs}